

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 1449-ҳадис

1449 - وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: افْتَقَدْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ لَيْلَةٍ، فَحَسَسْتُ؛ فَإِذَا هُوَ رَاكِعٌ - أَوْ سَاجِدٌ - يَقُولُ: «سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ».

وَفِي رِوَايَةٍ: فَوَقَعَتْ يَدَيَّ عَلَى بَطْنِ قَدَمِهِ وَهُوَ فِي الْمَسْجِدِ، وَهُمَا مَنْصُوبَتَانِ، وَهُوَ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ؛ أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَيَّ نَفْسِكَ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ [485، 486].

1449. Оиша розияллоху анҳодан ривоят қилинади:

«Кечаларнинг бирида Набий соллаллоху алайҳи васалламни йўқотиб қўйдим. Ахтариб борсам, рукуъ (ёки сажда) қилаётган эканлар. Унда: **«Субҳанака ва биҳамдика лаа илаҳа илла анта»**ни айтаётган эдилар.

(Маъноси: Сенга ҳамд айтиш билан Сени поклайман. Сендан бошқа илоҳ йўқ).

Бошқа ривоятда: У зот саждадаликларида қўлим оёқларининг тагига тегди. оёқ кафтлари тик турар эди. Ўзлари эса: «Аллоҳумма, аъузу би ридоока мин сахотик, ва би муъафаатика мин ʼуқуубатик, ва аъузу бика минка, лаа уҳсии санааʼан ʼалайк, анта камаа аснайта ʼалаа нафсик», дердилар».

* Маъноси: «Аллоҳим, розилигинг ила ғазабингдан, офиятинг ила уқубатингдан паноҳ тилайман. (Ғазабингдан) Ўзингдан паноҳ тилайман. Мақтовингнинг адоғига ета олмайман. Сен Ўзингни қандай мақтаган бўлсанг, ўшандайсан».

Имом Муслим ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI